

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

ΤΑ ΠΙΟ ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΕΚΛΑΣ

«Η άναμνήσεις του έφημεριού των φυλακών του Σινγκ-Σινγκ. Το «κελλι του θανάτου» κι' ο περίφημος «διάδρομος των στεναγμών». Το τραγικό χιούμορ των μελλοθανάτων καταδικών. Τα γυαλιά ένες αδελφοκτόνου. Η τελευταία επιθυμία του έγκληματιού Λούις Έρμαν. Το ρεκόρ της ψυχραιμίας μιάς δηλητηριαστριάς, κλπ.

ηλεκτρική καρέκλα, ο τρομακτικός εφιάλτης κάθε Αμερικανού γυάγκωστ, έκλεισε αυτές τις μέρες τριανταπέντε χρόνια ζωής, όπως λένε οι «γιάγκηδες» με το μακάβριο χιούμορ τους, μιλώντας γι' αυτό το πένθημο κι' ανατριχιαστικό μηχανήμα που προκαλεί τον κεραινοβόλο θάνατο.

Έπί τη εικάσιμια λοιπόν αυτή, ο αιδεσιμώτατος Κάσιν, ο έφημεριός των περιφημών φυλακών του Σινγκ-Σινγκ, σε μιά τελευταία του συνέντευξη που έδωσε στον ρεπόρτερ ενός μεγάλου αμερικανικού πρακτορείου, άφηγηθηκε μερικάς περιέργες άναμνήσεις του, ύποστηρίζοντας ότι οι κατάδικοι, κατά τις τελευταίες τους στιγμές, δέν συλλογίζονται διάλου την τραγική τους στιγμή, δέν συλλογίζονται διάλου το θάνατο.

Ο Ίδελφοκτόνος Τσάρλι Λούις, παραδείγματος χάριν, λίγες στιγμές πρὸ του θανάτου του, έσπασε τυχαίως τὰ γυαλιά του και δέν ήσυχασε, παρὰ μόνο όταν του έφεραν ένα καινούργιο ζευγάρι "Αν κι' ήταν δεμένος άπάνω στην ανατριχιαστική καρέκλα, διατηρούσε μιά εκπληκτική ψυχραιμία κι' όταν ο δήμιος του φόρεσε τὰ καινούργια γυαλιά, ο άδελφοκτόνος Λούις χαμογέλασε και φώναξε εύχριστημένος: —Έπί τέλους! Τώρα μπορώ να δω καθαρά το θάνατο!..

Ο Λούις Έρμαν πάλι, ένας τρομερός συζυγοκτόνος, πριν καθίσει στην ηλεκτρική καρέκλα, ζήτησε να του δώσουν ένα δροσερό λουλούδι για να περάσει στην κοιμιδόχη του! Η επιθυμία του φυσικά ικανοποιήθηκε άμέσως κι' ο δήμιος του πρόσφερε ένα άμορφο τριαντάφυλλο. Ο Λούις Έρμαν τότε, έπειδή η νεκρική μπλοζά του δέν είχε κοιμιδόχη, το καρφίτωσε άριστερά στο στήθος του και πέθανε μ' ένα χαμόγελο εύτυχίας, φέροντας την τελευταία ματιά του σ' εκείνο το δροσερό τριαντάφυλλο...

Το ρεκόρ όμως της ψυχραιμίας το έχει δίχως άλλο η δηλητηριαστριά Μάρθα Πλάς. Όταν ο Πρόεδρος Θεόδωρος Ρούζβελτ άνήθηκε να της δώσει χέρι, η έγκληματική Μάρθα άρχισε με μιά τρομακτική άπαθεια να φροντίζει για τί, νεκρική τουαλέττα της. Παρήγγειλε σε μιά μοδίστρα ένα άμορφο μαύρο μεταξωτό φόρεμα και, λίγο πριν βγη από το κελλι του θανάτου, μάλωσε μαζί της και την ξεμάλλισε κυριολεκτικά, γιατί το φόρεμα που της είχε φτιάξει ήταν λιγάκι φαρδύ στη μέση! Έπειτα, κάθισε μόνη της και με τη βελόνα στο χέρι το διόρθωσε για να το κάνη πιο κομψό... Το τρομακτικότερο όμως άπ' όλα είναι τα τελευταία λόγια της που έλεπε στο δήμο, πριν καθίσει στην ηλεκτρική καρέκλα:

— Πώς σας φαίνεται η τουαλέττα μου; τον ρώτησε. Την έφτιαξα έπίτηδες τόσο κομψή, για να λέτε ότι η πιο άμορφη γυναίκα που έτελεέσατε στη ζωή σας, ήταν η Μάρθα Πλάς!

Ο Έμπερτ Σμιθ, ένας άλλος επανίδυνος έγκληματίας που είχε δολοφονήσει τον Λούις Τζόνσον, τον διευθυντή του ταχυδρομείου της Νινετή Τζόνσον, λίγες ώρες πρὸ του θανάτου του, άρχισε να... ζωγραφίζει μ' ένα ταλέντο που προξενεί κατάπληξη! Ο δολοφόνος αυτός δέν είχε καταπιαστή ποτέ του με τη ζωγραφική κι' όμως σ' εκείνες τις τελευταίες του στιγμές έφτιαξε την αυτοπροσωπογραφία του και το σάιτο του αιδεσιμωτάτου Κάσιν, που δέν πρόφτασε να το άποτελειώσει και που βρίσκεται σήμερα κορνιζαρισμένο στο γραφείο του διευθυντή των φυλακών του Σινγκ-Σινγκ.

Ο Πάουλ Χίλτον, ο άρχηγός μιάς τρομοκρατικής σπειρας έγκληματιών, που είχε καταδικαστή σε θάνατο για το φόνο ενός άστυναμικού στο Λόνγκ Άιλαντ κάθισε άπάνω στη μοιραία καρέκλα μ' ένα πούρο στο στόμα κι' έλεπε μ' έναν άπεριόγραπτο κινισμό στο δήμο και σ' όλα τ' άλλα πρόσωπα που στεκόνοσαν μπροστά του: —Κόρμα που δέν έχω καιρό ν' άποτελειώσω το πούρο μου!..

Η άπελασία κι' η φρόση μπροστά σ' αυτό το έφιαλτικό μηχανήμα του θανάτου παρατηρείται πὸ σπάνια άπ' όσο θα ήπαθετε κανείς. Μερικέες φορές ο κατάδικος μπαίνει στο νεκρικό θάλαμο βυθισμένος σ' έ-

να είδος νάρκης, στην περίφημη «νίστα του θανάτου», όπως λένε αυτή την παράξενη κατάσταση στις αμερικανικές φυλακές. Συνήθως όμως ο μελλοθάνατος φαίνεται σαν να μη συλλογίζεται διάλου την τραγική καρέκλα και μένει τελείως άπαθής στην θέσι της.

Το ρεκόρ αυτής της άδιαφορίας μεταξύ των άνδρών το έχει καταγράψει δίχως καμιά άμφιβολία ο Τσάρλι Ρόγκερς που καταδικάσθηκε σε θάνατο το 1908 για το φόνο κάποιου Φρέντ Όλνιέ και διώ συγγενών του, στο Χόουελ. Ο Ρόγκερς, λίγες ώρες πρὸ της εκτελέσεώς του, ζήτησε την άδεια να παίξει σκάκι μ' έναν άλλο κατάδικο κι' άρχισε, πράγματι, μιά παρτίδα με τόσο συναρπαστικές φάσεις και τόσο κρίσιμες στιγμές, ώστε δέν την είχε άποτελειώσει, όταν ο δήμιος τον χτύπησε φιλικά στον ώμο και σβύθοντας του ψιθύρισε στ' αέρα:

—Πάμε, Τσάρλι! Είναι ώρα!..

Ο Ρόγκερς σηκώθηκε περίλυτος και, πριν βγη άπ' το κελλι του θανάτου, κοινοστάθηκε κι' έροξε μιά τελευταία ματιά στο σκάκι. Έπειτα ξαναγύρισε πίσω, μετατόπισε ένα πιόνι και κέρδισε την παρτίδα. Όταν κάθισε λοιπόν άπάνω στην ηλεκτρική καρέκλα, λαμπακοπούσε από τη χαρά του, σαν να ήταν ο πιο εύτυχιμένος άνθρωπος του κόσμου!

Ο Γουόρντεν Σαίητς, ο διεθυντής των φυλακών του Σινγκ-Σινγκ, δέν θα ξεχάση ποτέ μιά ύπεροχη καντάδα, που έκανε μέσα στο κελλι του θανάτου κατά τις τελευταίες του στιγμές παίζοντας μάντζο ο Χόβαρτ Σκότ, ένας από τους πιο τρομερούς δολοφόνους της Νέας Υόρκης, που είχε στραγγαλίσει τη φίλη του, έπειδή είχε χαμογέλασει κάπως ύποπτα σ' έναν έγκληματικό σύντροφό του...

Όταν πάλι ο Φρέντ Μάξ Γκιόφι, από το Νάτανος, έμαθε ότι δέν του άπόμειναν παιδιά, παρὰ μόνονά όχτώ ώρες ζωής, πούλησε όλα τὰ ρούχα του κι' έγόρασε ένα καινού πούρο. Έπειτα, μ' ένα μακάβριο ήθος, άρχισε να τὰ καντίζει, το ένα ύστερα από τ' άλλο, ως βτου καλύτερη και κάθισε άπάνω στην ηλεκτρική καρέκλα, δίχως να καταλαβαίνει τί γινόταν γύρω του.

Ο πιο κινικός όμως άπ' όλους αυτούς τους μελλοθανάτους, είχε δίχως άλλο ο Γκόρντον Φάουσετ Χάμπι, που είχε καταδικαστή σε θάνατο, για τη δολοφονία διού τραπεζιτικών ύπαλλήλων. Όταν μπήκε στο νεκρικό θάλαμο και κάθισε στην ηλεκτρική καρέκλα, άρχισε να ευχαριστή με μεγάλη ευγένεια το δήμο Τζών Χούλμπερι για τον κόπο που θα έκανε να τον στείλει στον άλλο κόσμο και τέλος του πρόσφερε ένα τσέκ 150 δολλαρίων ως άμοιβή κι' αυτές τις τόσο εύγενικές ύπηρεσίες του.

Ο δήμιος καταθουσιασμένος τον εύχαρίστησε για το δώρο του, μιά όταν έροξε μιά ματιά στην ύπογραφη, χλάμασε, ανατριχιάζοντας από τη φρόχη του. Το τσέκ ήταν ύπογραμμένο από τον... Διάβολο!

—Φυλάξτε το, του έλεε ειρωνικά ο Χάμπι, γιατί μιά μέρα θα μπορέσετε να πάτε να το έξαγορώσετε ο ίδιος, προσωπικάς!

Ο πιο περιέργος ύπόσο άπ' όλους τους μελλοθανάτους, είχε δίχως άλλο ο πρώτος έγκληματίας που έτετελέσθη με την ηλεκτρική καρέκλα. Τον έλεγαν Σμιττόνια Γιοτζίνα κι' ήταν ένας Γιαπωνέζος έγκληματίας που είχε πνίξει μ' ένα σχοινί τρεις φίλους του. Λίγες ώρες λοιπόν πριν από την εκτελέσή του, τον βόηξαν στο κελλι του θανάτου να ξεκαρδίζεται από τὰ γέλια, διαβάζοντας χιουμοριστικές ιστορίες.

—Κοιμηθήτε λιγάκι, του έλεε ο δεσμοφύλακας. Τὰ μεσάνυχτα θα καθήσετε στην ηλεκτρική καρέκλα...

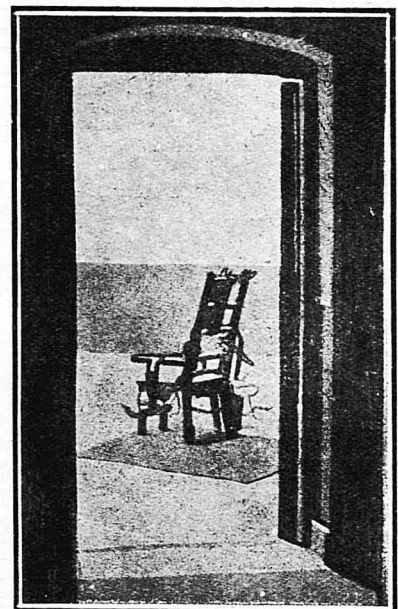
Ο Γιαπωνέζος δολοφόνος τότε, σήκωσε το κεφάλι του από το βιβλίο και χαμογελώντας του άπάντησε:

—Για ποιο λόγο να κοιμηθώ τώρα; Μου φαίνεται ότι θάχω δύο τον καιρό στη διάθεσί μου για να κοιμηθώ... ύστερα!

Κι' έξακολούθησε να διαβάξει τις χιουμοριστικές ιστορίες του βιβλίου του ως την τελευταία στιγμή.

Αυτά λοιπόν είναι τὰ πιο μακάβρια ανέκδοτα της ηλεκτρικής καρέκλας, που τὰ διηγήθηκε ο έφημεριός των φυλακών του Σινγκ-Σινγκ στον αμερικανικό Τύπο, έξ άφορμής της τριακονταετητητηριόδς της.

ΑΝΡΥ ΣΑΝΣΟΝ

Η περίφημη ηλεκτρική καρέκλα